

»Zajemi in ponesi domov, da boš lahko tam bolj doma.«

Peter Pučnik sdb, direktor Zavoda Marianum Veržej

Spoštovani gostje, sodelavci in prijatelji Zavoda Marianum Veržej.

Kraji srečevanja, kamor so se ljudje zatekali in se zatekajo še danes z namenom, da bi se umirili, sprostili, se duhovno poglobili ter okrepili, puščajo pečat dobrega, lepega, prijetnega in Božjega. Nekateri jih imenujejo kar duhovne oaze. Večkrat rad povem, da so te duhovne oaze kraji, kjer se srečata duša in telo; telo, ki »drvi« v kolesju dogodkov vsakdanjih obveznostih in duša, ki skoraj »kriči« za njim: »Počakaj me, saj te ne morem dohajati!« Ravno ta oddaljenost med dušo in telesom, med notranjim mirom in vsakodnevno aktivnostjo, je velikokrat razlog naše izčrpanosti, nemira, hrepenenja po več in prav tako tudi razlog mnogih konfliktov, s katerimi prizadenemo drug drugega. Ko pa telo in duša najdeta prostor in čas za srečanje, se lahko umirimo. Za tovrstno poslanstvo se trudi tudi naša ustanova, Zavod Marianum Veržej.

»Zajemi in ponesi domov, da boš tam bolj doma.« To je misel, ki me spremlja iz tedna v teden, od začetka do konca tedna, ko se srečujem z vami, dragi gostje, družine, mladi, učitelji, sobratje ter vsi tisti, ki se mimogrede ustavite pri nas. Zakaj? Zavedam se, da je kolesje vsakdanjega življenja v družinah, na delovnih mestih, v šolah in drugje tako v pogonu, da je velikokrat aktualna samo še funkcionalnost.

Če se nekoliko bolj usmerim v družino, nas ta skrb za vsakodnevne dejavnosti tako potegne v svoj tok, da velikokrat pozabimo na bistveno, da bi naj družina bila najprej dom. Tisti dom, kjer se vsakdo od njenih članov

počuti doma. Vemo, kaj vse je potrebno za to, da se počutimo doma. Če izpostavim nekaj najpomembnejših dejavnikov, so to prav gotovo sprejetost, spoštovanje, odpuščanje, veselje in čas za skupno preživljanje. Drugače rečeno, takrat ko sem lahko v krogu svojih takšen, kakršen sem in se čutim sprejetega, se počutim doma.

Kolesje vsakodnevnega dogajanja v družini pa je velikokrat nasprotnik teh dejavnikov. Menim, da ni treba naštevati, kako se v naših medsebojnih odnosih pozna, če omenjeni dejavniki manjkajo. Zakaj manjkajo? Ker je vsak posameznik tako močno vprežen v svoje naloge, da preprosto ne zmore več misliti na druge ter si zanje vzeti čas. V tem pogledu tudi vsak posameznik začne izgubljati samega sebe in svoje bližnje.

Ob delu, ki ga opravljam, spoznavam, kako pomembno je, da se znamo ustaviti, da si znamo vzeti čas zase in za srečanje. Da si vzamemo čas, da nahranimo dušo z vsebinami, ki človeka pomirijo, mu vrnejo veselje, ga ovrednotijo v opravljanju njegovega poslanstva; pa naj si bo to poslanstvo očeta, matere, študenta, dijaka, duhovnika ali delavca na katerem koli področju.

Prav to je razlog, da se tudi naša ustanova veliko ukvarja z družinami in mladimi. Družina je namreč tisti prostor rasti, kjer prav zaradi dobrega in spoštljivega odnosa med staršema lahko otroci največ dobijo

za svojo osebnostno rast, ali pa največ izgubijo, če tega prostora ni. Zato sem najprej vesel, da v naši ustanovi lahko ponujamo to možnost, tako v smislu prostorov, ki jih dajemo na razpolago družinam za vsebinske programe, kakor tudi vsebine, ki jih nudimo. Hkrati se trudimo, da bi znali biti pozorni na tiste potrebe v družinah, ki so najbolj aktualne prav v tem obdobju, v katerem trenutno živimo.

Tisti, ki nas poznate, verjetno opazite, kako se vsak izmed članov Zavoda Marianum Veržej trudi, da bi svoj delež opravil dobro; pa naj bo to ob rezervaciji hiše in vsestranski pomoči pri našem Marku, v kuhinji ob dobro pripravljeni hrani, ob očiščeni in urejeni hiši, ob nepogrešljivem »Štrku«, v Rokodelskem centru ter urejeni okolici. Ob tej priložnosti bi se rad iskreno zahvalil vsem vam, dragi sodelavci v Zavodu Marianum Veržej, ki s svojim trudom ter dobro voljo omogočate, da lahko gostom ponudimo to duhovno »oazo« v Prlekiji. Hvaležen sem vam, ker skoraj vsi zelo čutite z našo ustanovo in ste pripravljeni dati svoje moči na razpolago, ne da bi gledali na uro. Iskrena hvala! Verjamem, da je naše delo blagoslovljeno prav zaradi vaše dobronamernosti. Verjamem pa tudi, da bo vsak izmed vas prejel blagoslov v svojem osebnem življenju prav zaradi dobrih del, ki jih opravite v blagor naše ustanove in gostov.

Ob koncu leta 2017 želim reči hvala tudi vsem, ki smo se v tem letu srečali. Ob začetku prihajajočega leta pa naj se zgodi tisto, ker je za vsakega izmed nas najboljše. Bog to gotovo ve, zato ga prosim, da vas blagoslovi in varuje. ☞

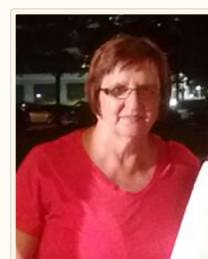
**V mladih
iščimo točke
dobrega**
Pascual Chávez sdb
str. 3

**Skrb za
animatorje**
Primož Korošec sdb
str. 6

**Privilegij
Božje bližine**
Družina Dečman
str. 8-9

**»Rada delam
z mladimi«**
Bernarda Žižek
str. 10

25. 11. 2016 | Prostopoljca Maja in Marko sta v Puščenjakovi dvorani Centra DUO predstavila enomesno misijonsko izkušnjo v Kolumbiji.

27. 11. 2016 | Člani Turističnega društva Veržej so na Ostrčevem trgu pripravili adventni venec, ki ga je na prvo adventno nedeljo blagoslovil župnik Jože.

2. 12. 2016 | Odprtje 9. razstave slovenskih jasic je potekalo v ozračju domačnosti in pristnosti. Osrednja gostja je bila gospa Marija Bizjak.

3. 12. 2016 | Na ženskem zajtrku v Kovačičevi dvorani je svojo življenjsko zgodbo delila Sara Doljak, odvetnica, mediatorica in predavateljica.

3. 12. 2016 | Življenje me(ne) briga! je bil naslov srečanja staršev in birmancev. Predaval je Peter Pučnik, za dejavnosti pa so poskrbeli animatorji s s. Zaliko.

1.-4. 12. 2016 | V Veržju je prvič potekal program Ljubljena v organizaciji Zavoda Živi na polno! Udeleženke so odkrивale ljubezen.

»Gospod, daj mi te vode«

Kot vsako leto je tudi za leto 2018 vrhovni predstojnik salezijancev Ángel Fernández Artime napisal vezilo vsem salezijancem, članom salezijanske družine in don Boskovim prijateljem.

KAJ VEZILU SPLOH JE?

Vezilo je izraz za nasvet, cvetko, načrt, ki ga je don Bosko sporočil salezijancem in učencem v salezijanskih ustanovah na zadnji dan leta, za silvestrovo, da bi si ob tem lažje načrtovali dejavnosti v novem letu.

Od začetka je pripravil splošno vezilo za vse, še posebej pa za vsakega posameznika. Prvo je vsebovalo navodila, ki se jih je treba držati, da bo začeto leto dobro potekalo. Včasih so bile dodane tudi napovedi, ki naj bi se zgodile. Drugo pa je vsebovalo misel ali nasvet kot šepet na uho ali zapisano na podobici, namenjeno določnemu posamezniku.

Ta salezijanska tradicija se nadaljuje tudi danes. Vezilo za novo leto vsakič napiše naslednik sv. Janeza Boska, aktualni vrhovni predstojnik salezijancev vsem salezijancem, članom salezijanske družine in don Boskovim prijateljem.

VEZILU ZA LETO 2018

Vrhovni predstojnik Ángel Fernández Artime v Vezilu za leto 2018 »Gospod, daj mi te vode. Negujmo umetnost poslušanja in spremljanja« izpostavlja kar nekaj pomembnih sporočil.

1. Veliko žejnih, prazni kozarci ter prazna in utrujena življenja, ki prosijo, da bi bili napolnjena s smislom. Dobra zemlja z dobrim semenom čaka, da bi se »prebudila« z neizčrpnim virom Življenja, ki prihaja od Jezusa.
2. Don Bosko je poln Jezusove žive vode. Je »cisterna«, ki deli vodo vsem, še posebno mladim in jim nudi Življenje, prizadevanje in upanje.
3. Samarijanka: tujka, zavržena, zmedena, nadlegovana ... Ob srečanju z Jezusom se vse spremeni.
4. Jezus je izvir žive vode.

5. Marija Pomočnica, vedno pozorna, ki materinsko spominja: »Storite, kar naroča Jezus.«
6. Iz Jezusove strani in iz njegovega srca izvira neizčrpana voda ljubezni. S Samarijansko se sreča ob šesti uri, ob enaki uri, ko umre na križu in iz njegovega srca pritečeta kri in voda.
7. Naloga odraslih je sodelovati, spremljati, gojiti.
8. Voda odžaja, namoči, umije, daje, da vzbrsti seme, poživlja, spreminja puščavo v vrt.
9. Božji Duh je, ki deluje in podarja moč volje.
10. Različne starosti, mnoge izkušnje, razne rase, jeziki in kulture, a isto človeštvo, enaka žeja, enako silovito veselje ob prejemu Jezusove žive vode.

Avtor likovne upodobitve vezila 2018 je priznani španski ilustrator Patxi Velasco Fano, ki se pod svojimi deli preprosto podpisuje kot »Fano«. To je materin priimek, njeno ime pa je »Fe« (kar v španščini pomeni »vera«). »Lahko rečem, da sem gotovo 'sin vere'«, se je pošalil v nekem pogovoru za Salezijanski vestnik. Je poročen in ima tri otroke ter poučuje v osnovni šoli »María de la O« v španski Malagi. Šola deluje na obrobju mesta, ki prebivalce zaznamuje s svojo lego in s tem z revščino, a je polno življenja, veselja in upanja. ✠

V mladih iščimo točke dobrega

Pascual Chávez Villanueva sdb, nekdanji vrhovni predstojnik salezijanske družbe, je ob praznovanju 150-letnice rojstva dr. Franca Kovačiča, 9. marca 2017, nagovoril navzoče.

Pri sveti maši nam je škof Peter predstavil duhovno veličino velikega in zaslužnega moža, dr. Franca Kovačiča. V nagovoru zgodovinarja Antona Ratiznojnika smo slišali njegovo kulturno in politično udejstvovanje. Da smo danes zbrani v tej dvorani Zavoda Marianum, katerega pobudnik izgradnje je bil prav on, je res velik dar. To na nek način predstavlja kulturna pljuča, saj je z izgradnjo Marijanišča dr. Kovačič želel posredovati predvsem kulturo in vrednote. Želim vam spregovoriti o mladih v Evropi danes, zlasti v povezavi z vero in vrednotami ter z vzgojnimi izzivi današnjega časa. Govorim kot salezijanec in salezijanci imamo mlade radi. Don Bosko je dejal: »Dovolj je, da ste mladi, pa vas imam močno rad.« Zato je tudi moj pogled na današnjo mladino pozitiven.

Današnji mladi so sad generacij pred njimi. Generacija, imenovana *baby boomers*, se je rodila neposredno po drugi svetovni vojni. To so možje in žene, ki so zgradili svet, kakršnega imamo danes. Ti ljudje so verjeli, da so se sposobni roditi dobesedno iz ruševin in so bili zmožni ustvariti novo človeštvo na temelju miru, na razvoju tehnologije ter so trdno verjeli v demokracijo.

Nasledila jih je *generacija X*. To je bila prva generacija, ki se je začela upirati in nasprotovati predhodni generaciji. To so počeli na nasilen način, kot na primer Rdeče brigade v Italiji, ali pa na način, da lahko vse propade, kot na primer hipiji.

Nato je prišla tretja *generacija Y*, ki jo imenujemo generacija milenijcev. Ta generacija ne zaupa ničemur in nikomur. Ne verjame več v utopije. Zaslužni so za padec ideologij. Niso prepričani, da lahko znanost reši vse težave. Prostor dajejo dvomu. Tako prehajamo iz moderne, obdobja razuma, v postmoderno. Sigmund Baumann je to generacijo opisal kot pretočno družbo. Ko zvezda vodnica pade, ni več orientacijskih točk. Tako vzhajajo zvezdice, ki pa so zelo kratkega veka.

Danes imamo generacijo postmilenijcev. To so mladi, rojeni po letu 1995. To je zelo drugačna generacija. Ne prisluhne razumskemu razglabljanju. Vse želijo izkusiti. Želijo biti vpleteni, ne le gledalci, želijo biti subjekt, ne objekt. Če jim ponudimo menu, ga ne bodo sprejeli. Sami hočejo narediti menu. Z vzgojnega vidika je to velik izziv. Od rojstva so navajeni živeti s tabličnim računalnikom. Bolj kot razumske razloge sprejemajo podobe. Imajo neverjetno sposobnost, da upravljajo s tisočnimi podobami, ne da bi se izgubili. Hkrati so več čas povezani. Če je za nas to neka virtualna resničnost, zanje to ne velja. Zanje povezanost pomeni ustvarjenje skupnosti.

Znašli smo se pred popolnoma novo kulturo, ki ima tako pozitivne kot negativne poteze. Najbolj pozitivna lastnost je celostni napredek, saj se ustvarja vedno bolj človeško okolje, ki je v službi vseh ljudi po vsem svetu. Ob enem je to korenit odklon od radikalizma in dogmatizma, vse kar nasprotuje demokraciji, priznavanje vseh človekovih pravic in svobode, nasprotovanje vsakršni obliki nadvlade, podpiranje pravičnega sistema, cenitev mirovnosti in ekologije. In katere so najpomembnejše vrednote današnjih mladih? Če želimo vzgajati, moramo poznati njihove vrednote. Hkrati smo priče velikemu in globokemu spreminjanju

vrednot, kjer se krhajo ne le moralna načela, temveč tudi naravna načela. Tak primer je teorija spola, ki trdi, da lahko spolno identiteto izbiraš sam. Človek 21. stoletja je izgubil upanje v utopije, zato težko sprejemajo dolgotrajne odločitve. Nekoliko jih preveva pesimizem in hitro zapadajo v kulturo praznine, ki se odraža v pomanjkanju vrednot, nesprejemanju idealov. To je sad krhke misli. Navadili so se živeti na način menija: vsak si izbere, kar želi. To jih napravlja sužnje po modi prehodnega značaja. Oporne točke družbe so se izgubile, zato životarijo kulturo drobcev.

Lahko se vprašajmo, ali mladi sploh še iščejo smisel življenja. Po eni strani se zdi, da ne. Brez korenin v preteklosti in brez pogleda v prihodnost so primorani živeti v sedanjosti. Ne čudi me, da mladi torej iščejo drogo. Ker nimajo načrtov, se oklepajo sedanjosti in ga želijo živeti do konca. Zato zlahka padejo v »utopična nebesa«: droga, spolna izživljanja, igre na srečo, kultura strasti. So polni strasti, a brez ljubezni.

Čeprav mnogi tako opisujejo ta planet mladih, imam sam pozitivnejšo sliko. Že don Bosko je dejal, da so tudi v najnesrečnejših mladih točke dobrega. Izziv za vzgojitelje je najti te točke in iz mladih narediti velike osebnosti. Mladi so sposobni sanj in velikega ustvarjanja.

Kot vrhovni predstojnik sem obiskal 132 držav, kjer smo salezijanci navzoči. Koliko tisoč mladih iz Evrope, tudi iz Slovenije, je delovalo in deluje kot prostovoljci v različnih delih sveta. Seveda ni lahko, ker morajo prejemati dokončne odločitve, a vedno znova jim moramo postavljati cilje in počasi dozorevajo za nekaj velikega. Največja nevarnost zanje je, ko življenje omejijo zgolj na biološki dogodek: rojstvo, rast, razmnoževanje in smrt. Življenje ni le to. Življenje je poklicanost, življenje je poslanstvo, življenje je uresničitev sanj.

Največji izziv danes je, kako pomagati mladim, da bo bodo pogledali navzgor in sanjali na veliko. Mladi so polni talentov. Potrebujemo priložnosti. Tedaj bodo postali vodilni v tej zgodovini. Gospod škof se je v homiliji spraševal, ali so danes mladi kot nekdanj dr. Kovačič. Seveda so. Pomagati jim moramo, da ne bodo le gledalci, temveč ustvarjalci.

Kot salezijanec verjamem v mlade in prepričan sem, da je največji dar, ki ga jim lahko damo, vzgoja. Vzgoja je umetnost oblikovanja človeške osebnosti, usposabljanja za poklic in pripravljanja državljanov, ki bo zavzet za skupno dobro. Zdaj razumemo, zakaj je Franc Kovačič želel salezijance tukaj. Da bi nadaljevali z oblikovanjem te vrste mladih v tem delu Slovenije. ✎

Po tonskem zapisu v simultanim prevodu M. L. pripravil M. S.

15. 12. 2016 | V sodelovanju z ZRSZ in Evropskim socialnim skladom se je v Centru DUO začel 180-urni lončarski tečaj za pridobitev NPK za poklic lončar/lončarka.

16. 12. 2016 | Mladi animatorji pomurske regije so se zbrali na prvič organiziranem *Animačaju*. Ob duhovni pripravi so si ogledali še jaslice v Božični vasi Banovci.

18. 12. 2016 | Animatorji SMC Veržej so obiskali varovance doma Lukavci. Pripravili so kratek program in simbolična darila, ki so jih sami izdelali.

26.-27. 12. 2016 | Koledniki so obiskali vse družine v Veržehu, Bunčanih in Banovcih in jim voščili blagoslovljene božične praznike.

30. 12. 2016 - 2. 1. 2017 | V Marijanišču je potekalo družinsko silvestrovanje, ki so ga do zadnjega kotička napolnile družine, stari starši in mladi zaljubljeni.

5. 1. 2017 | Korajžni veržejski možje so obudili staro koledovanje in se kar s kočijo podali po Veržehu ter prinesli blagoslova, zdravja in miru za novo leto.

6.-8. 1. 2017 | Salezijanska mladinska pastoralna, mladi salezijanci in animatorji so še »zelene« pripravnike uvedli v svet animatorstva.

9.-11. 1. 2017 | Zaposleni in sodelavci Zavoda Marianum so si na letnem izletu ogledali nekaj biserov sosednje Madžarske: Tihany, Budimpešto in Esztergom.

13.-15. 1. 2017 | Skupina deklet in žena je na odmiku za ženske v bogatem programu spoznavala sebe, svojo lepoto in Božjo navzočnost v svojem življenju.

14. 1. 2017 | Člani DTV Partizan iz Središča ob Dravi so si ogledali naš Rokodelski center, se preizkusili na lončarskem vretenu in si izdelali lične izdelke.

14. 1. 2017 | Frančiškovi otroci, koledniki in ministranti župnije Veržej so se odpravili na ogled jasic. Pot jih je tokrat vodila na Koroško.

20. 1. 2017 | Skupina krščanskih moških in žena je v Don Boskovi dvorani prisluhnila predstavitvi papeževe okrožnice *Radost ljubezni*, ki jo je podal dr. Blaž Jezeršek.

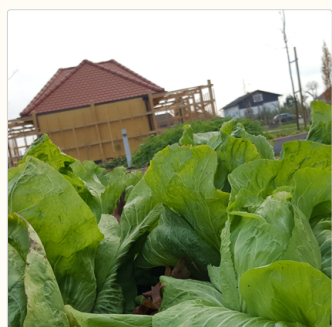
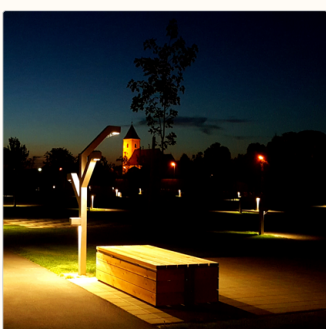
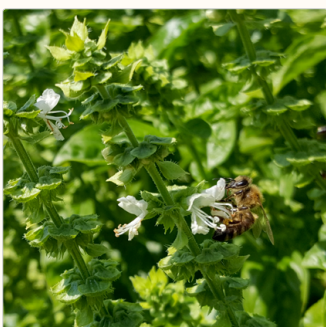
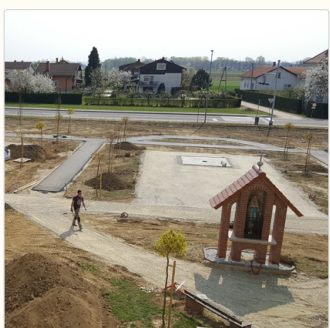
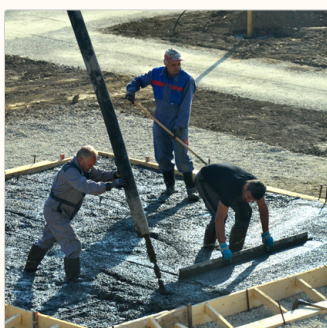
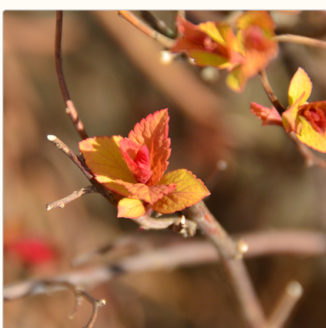
Sonaravni vrt v številkah ...

S pomočjo namenske donacije salezijanske ustanove *Vereinigung Don Bosco Werk - Jugendhilfe Weltweit* iz Švice in z lastnim vložkom zaposlenih in sodelavcev Zavoda Marianum Veržej se je v dobrem letu njegova okolica popolnoma spremenila. Urejen sonaravni vrt vabi obiskovalce in goste na ogled, sprehod, druženje in medsebojni klepet.

... in na fotografijah

Zamisel, uresničitev in ureditev sonaravnega vrta je koordiniral Marko Štajner, vodja Penziona Mavrica. Park s fontano je namenjen druženju in rekreaciji, sonaravni vrt, zeliščni vrt, vrtna uta ter čebelnjak s sobo za sprostitev pa so namenjeni ciljnim skupinam za spoznavanje narave in njenih procesov, življenja z naravo in možnost delavnic v t.i. učilnici v naravi.

20.-22. 1. 2017 | Na pevskem koncu tedna so se otroški pevski zbori pod vodstvom Petra Pučnika naučili nekaj novih pesmi in jih tudi posneli.

27.-29. 1. 2017 | Člani cerkvenega pevskega zbora s Prihove so se ob napenjanju trebušnih prepon in ustnih mišic tudi duhovno prenovili.

28.-29. 1. 2017 | S sobotnim oratorijskim dnevom in nedeljsko sveto mašo, pri kateri so sodelovali otroci in mladi, se je župnija spomnila sv. Janeza Boska.

3.-5. 2. 2017 | Na intenzivnih pevskih vajah so se zbrale članice Dekliškega pevskega zbora Škofijske klasične gimnazije iz Šentvida nad Ljubljano.

3.-5. 2. 2017 | Že v drugo so se pri nas zbrale družine, ki živijo od kmečkega dela. Ogledali so si tudi kmetiji Topolovec in Rozmarič ter čebelarstvo Tigeli.

6. 2. 2017 | Občina Veržej je v Puščenjakovi dvorani Centra DUO slovesno obeležila slovenski kulturni praznik s slikarsko razstavo Marije Zver, rojene Škrlec.

10.-12. 2. 2017 | Starejši zakonci iz župnije Ljubljana Rakovnik so se poglobili v svoje družinsko življenje in sodelovanje z mlajšimi generacijami.

10.-12. 2. 2017 | Prvoobhajanci iz župnije Veržej so preživeli lep konec tedna v Dominikovem domu na Pohorju, kjer so se pripravljali na prejem svetega obhajila.

19.-21. 2. 2017 | Ministranti so odkrivali svoje talente, odnose med prijatelji in se tesneje povezali z Jezusom v zakramentih spovedi in evharistije.

24.-26. 2. 2017 | Skupina birmancev, ki se je zbrala na duhovnih vajah, je razmišljala o svoji poklicnosti in o uresničevanju darov, ki jim jih naklanja Bog.

3. 3. 2017 | Člani romske skupnosti s Pušče pri Murški Soboti so v naši lončarski delavnici izdelali table za drevored v svojem kraju, ki ga pridno urejajo.

9. 3. 2017 | Škof Peter Šumpf je v župnijski cerkvi ob somaševanju salezijancev daroval sveto mašo za dobrotnike Marijanišča ob 150-letnici rojstva Franca Kovačiča.

Skrb za animatorje

Najmlajši obraz (po letih in po stažu) v salezijanski skupnosti in naši ustanovi pripada salezijanskemu duhovniku Primožu Korošču. Dober opazovalec in kritičen ocenjevalec s sposobnostjo posebnega izražanja je prevzel vodenje Marijanišča in začel pri njegovem bistvu: delo z mladimi.

Primož, si salezijanec duhovnik. Kako si se odzval na Gospodov klic?

Če se ozrem nazaj, lahko rečem, da sem imel srečo, da sem v ključnih trenutkih srečal oz. imel ob sebi ljudi, ki so mi pomagali predvsem s svojim zgledom krščanskega življenja. V prvi vrsti mislim starše, takratnega domačega župnika, prijatelje iz mladinske veroučne skupine, animatorje ... Vsi ti so mi vsak na svoj način dajali podlago in mi zbujali vprašanja, da sem se v svoji mladosti vedno znova spraševal: »Kakšen je moj življenjski poklic?«

Prihajaš iz Tuhinjske doline. Kakšno je bilo tvoje otroštvo in kje si sploh spoznal salezijance?

Moje otroštvo se ni dosti razlikovalo od mojih vrstnikov. Odraščal sem na vasi, obiskoval prve štiri leta OŠ na podružnici in tako kakor vsi moji sošolci po pouku enkrat tedensko odšel k verouku v bližnje župnišče. Pri devetih letih je v našo župnijo prišel novi župnik in lahko bi rekel, da sem ob njegovih urah verouka pričel razmišljati, da bi tudi jaz postal duhovnik. Tekom OŠ in SŠ sem večkrat razmišljal o tem, vendar sem vedno našel preveč razlogov, s katerimi sem opravičeval oz. odlagal to odločitev. Pridružil sem se mladinski veroučni skupini v župniji, naredil skupaj s prijatelji kakšno dobro delo, se trudil biti dober kristjan itd. Pri 20-ih sem prvič odšel na Uskovnico. Niti nisem vedel, kje se nahaja in kaj se tam dogaja. Hotel sem doživeti nekaj novega. Tam sem prvič spoznal salezijance (duhovnike, ki »špilajo fuzbal«, kjer so svete maše nekaj posebnega, kjer si mladi upajo pokazati in povedati na glas, da so kristjani). Sicer se mi je vse skupaj zdelo nekoliko čudno, ampak bilo mi je všeč in sem raziskoval naprej. Kasneje sem postal animator v Želimljem ter oratorijski in birmanski animator v domači župniji.

Čeprav si še mlad, si že prehodil lep del salezijanske poti? Kaj vse si že počel kot salezijanec?

Ne vem, od kod vam podatek, da sem mlad? K salezijancem sem prišel pri 24-ih, pričel študij na ljubljanski Teološki fakulteti in ga končal v Italiji (Crocetta, Turin). Vmes sem opravljal prakso na Skali (mladinska ulična vzgoja). Po končanem študiju sem postal vzgojitelj v dijaškem domu v Želimljem in pomagal tamkajšnjemu župniku. Po duhovniškem posvečenju sem bil poleg vzgojitelja v dijaškem domu imenovan še za duhovnega

pomočnika v župniji Ig in v glavnem skrbel za podružnico Pijava Gorica. Po dveh letih sem bil imenovan za kaplana in vodja Salezijanskega mladinskega centra v župniji Sevnica. Kaplansko službo sem opravljal dve leti, od tega sem zadnjih nekaj mesecev zaradi odsotnosti g. župnika vodil omenjeno župnijo. Letos spomladi pa sem bil imenovan za vodjo Marijanišča v Veržeu.

Kdaj si prvič slišal za Veržej in Marijanišče? Si kdaj prej sploh pomislil, da bi kdaj deloval v tej salezijanski ustanovi?

Za Veržej sem verjetno prvič slišal leta 2004, ko sem prišel k salezijancem. Spominjam se, da smo člani formacijske skupnosti preživeli nekaj dni v Veržeu. Moralo je biti pozimi 2004/05, ker se spominjam, da je bil mraz. Sem pa takrat res pomislil, da bi bilo lepo živeti in delati tukaj.

Salezijanski predstojnik te je imenoval za vodja Marijanišča. Kako se po prvih mesecih počutiš na novem »delovnem mestu«?

Prav krasno. Nekaj novega.

Vpet si tudi v župnijsko pastoralo, aktivno si dejaven tudi med animatorji. Kakšni so mladi Verženci in okoličani?

Vsekakor imam tukaj manj klasičnega župnijskega dela, kakor sem ga imel v Sevnici. Imam pa še vedno poglavito skrb za animatorje. Želel bi si, da bi se z animatorji večkrat srečeval, tudi na neformalnih srečanjih. Želel bi si, da bi animatorji večkrat zavili v Marijanišče (ne samo kadar imamo sestanke SMC-ja), da se pozdravimo in poklepujemo ... Kakšni so mladi Verženci? Da-jejo dober občutek.

Kakšen je tvoj pristop in načrti za prihodnje delovanje salezijanske ustanove v Veržeu?

Kot prvo bi si želel čim večjo animatorsko skupino. Želel bi si, da bi Marijanišče postalo mladim domače, da bi se radi ustavljali v njem. Želel bi si tudi, da mladi ne bi imeli občutka, da jih potrebujemo samo takrat, ko je potrebno kaj pomagati, ampak da bi morda kdaj prišli tudi na kakšno neformalno srečanje (načrtovanje na morju, smučanje, kakšen izlet ali piknik). Želel bi si tudi povezovanja z mladimi iz širše okolice. Pa seveda, da tudi mladi povedo, kaj bi si želeli oni. ☞

»Preseglo je naša pričakovanja«

Vsake toliko z veseljem pa tudi s kančkom strahu odpremo knjigo gostov, ki se nahaja pri recepciji Penziona Mavrica ter preberemo, kar ste zapisali (in narisali). Kakšen odmev pride tudi po spletnih poteh. Hvala za vaš pogum, da napišete svoje vtise, ki so za nas prava spodbuda in kazalec, v katero smer naj nadaljujemo naše poslanstvo.

Iskrena hvala za sprejetost in odlično vzdušje, ki smo ga bili deležni. Z velikim veseljem se bomo odslej vračali.

PRIHOVŠKI PEVCI, 27.-29. 1. 2017

Osebe je vzgojno urejeno in naravnano prijazno, pripravljeno pomagati. Priskočili ste na pomoč, ko zanj sploh nismo prosili. Hvala vam! Bivanje je bilo vsekakor prijetno, udobno, za kar se vam res moramo zahvaliti. Pohvalili bi tudi svetovano organizacijo in hrano. Z veseljem se vrnemo še kdaj. P. S. Opravičujemo se za nemire prvega večera.

NIKOLAJ IN ANIMATORJI MS

Wir waren hier zum Tango tanzen. Tangoferien! War toll und sehr intensiv.

KERSTLIN, ANDREA, 25. 2.-2. 3. 2017

Super smo se imeli. Hvala, da ste nas razvajali. Hvala, ker mladim družinam omogočate razkošne počitnice, ki nam je dosegljiva!

STRAJNARJI

Hvala vam za lep sprejem, postrežbo in druženje ob Mariji Pomočnici.

MEŠANI CERKVENI ZBOR FRANCE GAČNIK IZ STRANJ PRI KAMNIKU, 21. 5. 2017

Neizmerno sem hvaležna za milost, ki mi je bila dana, da sem preživela vikend paket v Penzionu Mavrica in to prav ob prazniku Marije Pomočnice. Nepozabno doživetja: vigilijska procesija z lučkami, molitveni in romarski shod, sv. maše. Vse se me je globoko dotaknilo in mi daje novih moči na duši in telesu (odlična hrana) in prav na koncu blagoslov Marije Pomočnice. Hvala iz srca za tako tople sprejem in prijaznost celotnega kolektiva. Naj vas pri vašem delu še naprej spremlja Božji blagoslov in varstvo Marije Pomočnice.

ŠTEFKA HUMAR, DOBITNICA NAGRADE IZ »DON BOSKA«, 19.-21. 5. 2017

Hotel je vreden za 5 zvezdic! Hvala!

OŽBEJ

V deželi štokelj nam je vedno zelo všeč. Hvala lepa za vse.

MIJA, MIHA, JULIJA, JERNEJA, LUCIJA, BOKSLOVI IZ DOLSKEGA

Odhajam z najboljšimi vtisi. Bog blagoslovi ta dom in vse, ki v njem prebivajo in se trudijo za ljudi.

TONČKA IZ VUHREDA, 12. 7. 2017

Preseglo je naša pričakovanja, pa nismo imeli nizkih. Hvala za iskreno gostoljubje in domačnost. Uživali smo!

KELHARJEVI

Preživeli smo čudovit teden tu pri vas. Počutili smo se kot doma. Hvala za navdušenje. Pridemo spet.

DRUŽINE HRIBAR, KELHAR, KERN, JULIJ 2017

V veselje in zadovoljstvo nam je, da imamo tako izjemnega poslovnega partnerja kot je ZAVOD MARIANUM VERŽEJ - PENZION MAVRICA. Postavljate višja merila, kot jih lahko pričakujemo. Z vašimi aktivnostmi ste pomembno prispevali k uspešni izvedbi naših delavnic.

Stremite k uspehu, popolnosti in doseganju definiranih ciljev. Za vas ni nič nedosegljivo in uspeh ni nikoli dokončen.

Odraža vas profesionalnost, disciplina, prijaznost in vztrajnost. Vrnitev našega pozitivno naravnane ključnega kadra iz delavnic je potrditev, da delate prav in s popolno predanostjo poslanstvu vašega zavoda.

Ključ za takšen uspeh nam je v podjetju poznan, predvsem z vidika zavedanja, kako pomembnega poslovnega partnerja imamo.

Želim vam izraziti iskreno priznanje ter zahvalo za vaš trud, pripravljenost in angažiranost.

Hvala vam, izjemni ste.

Želim vam uspešen preostanek tedna in lepo vas pozdravljam!

NN, 9. 11. 2017

11. 3. 2017 | Animatorji oratorijev murskosoboške škofije so se seznanili s poletnim oratorijem 2017. V delavnicah so poznali zgodbo, igre, pesmi in kateheze.

14. 3. 2017 | Udeleženci lončarskega tečaja, ki ga obiskujejo preko Zavoda za zaposlovanje, so ob zaključku usposabljanj obiskali lončarstvo Žuman.

15. 3. 2017 | Društvo upokojencev Veržej se je v Kovačičevi dvorani Zavoda Marianum sestalo na letnem občnem zboru društva.

17.-19. 3. 2017 | Pri nas so gostovale družine iz zakonskih skupin župnije Ljubljana Rakovnik s svojimi duhovnimi voditelji.

17.-19. 3. 2017 | Birmanci iz župnije Veržej so se odpravili v Dominikov dom na Pohorje, kjer so preživeli konec tedna v pripravi na prejem tega zakramenta.

24.-26. 3. 2017 | Zavod Živi na polno je ponovno pripravil »ženski konec tedna« z izzivalnim in vabljenim program z vprašanjem: Ne znaš reči NE?

24.-26. 3. 2017 | Skupina Združenja Marije Pomočnice se je zbrala na duhovnih vajah, ki jih je vodil Tone Ciglar, duhovni voditelj ZMP.

28. 3. 2017 | Profesorji Srednje kmetijske šole iz Maribora so na ogled Centra DUO pripeljali dijake na izmenjavi s Srednje poljoprivredne šole iz Šabca v Srbiji.

7. 4. 2017 | Direktor Zavoda Marianum Veržej Peter Pučnik je podelil priznanja o uspešno opravljenem usposabljanju za pridobitev znanj za NPK lončar.

7. 4. 2017 | V Puščenjakovi dvorani Centra DUO se odpre 9. razstava pirhov. Letos so bili na ogled tudi križevi poti akademske kiparke Dragice Čadež.

22. 4. 2017 | Tine Mlinarič je pripravil pesniško-glasbeni večer z gostom Branetom Senegačnikom. Sodelovala je vokalno-instrumentalna skupina Ivančič.

26.-30. 4. 2017 | Dve skupini birmancev iz župnije Črenšovci sta se seznanjali in pripravljali na prejem zakramenta potrditve v veri.

Privilegij doživetja Božje bližine

Čeprav o družinah in njihovih predstavitvah lahko prebiramo že marsikje, ni nikoli preveč govora o tem Božjem temelju, iz katerega raste človeštvo in ga mnogi skušajo uničiti. Tokrat smo k pogovoru povabili družino Dečman s Ponikve, ki so tudi redni gostje Marijanišča.

Kdo so Dečmanovi, kako živijo in kaj počnejo?

Sva Igor in Anka Dečman in prihajava s Ponikve pri Šentjurju, ki je rojstni kraj bl. A. M. Slomška. Poročena sva 9 let in sva Bogu hvaležna, ker naju je poklical na skupno pot. Blagoslovljena sva bila s petimi čudovitimi deklicami: Lano (10), Mijo (8), Evo (6), Zalo (4,5) ter Izo (2,5). Imamo pa še enega angelčka, ki nas vedno spremlja v molitvah ter prosi za nas.

Igor je strojni inženir in dela v BSH Nazarje, jaz pa sem bila do lanskega oktobra zaposlena kot profesorica na srednji šoli v Celju. Kar nekaj časa pred tem sva pričela razmišljati, da bi jaz ostala doma. Igor je dve leti spremljal finančni položaj, v ta namen sva veliko molila in se skupaj odločila, da pustim delovno mesto. Res sem hvaležna, da sem lahko doma, saj to pomeni, da si lahko poleg kupa dela vzamem nekaj časa tudi za Igorja in otroke.

Današnji dan je bil še posebej blagoslovljen, saj mi je prva deklica, Lana, pri večerni molitvi zaupala, da je vesela, da je doma v naši družini. Pa da ne bi zamenjala s sošolkami, ki večino časa prebijejo same v svojih sobah v družbi mobitelov, saj smo mi skupaj in skupaj zmolimo, kaj preberemo, zapojemo. Takšne besede res dvignejo človeka in dajo potrditev, da greš po pravi poti.

Bl. A. M. Slomšek je zapisal: »Ptico boš spoznal po petju, pa človeka tudi: ako lepo petje, ima tudi lepo srce. In kar se o človeku posamezno – se lahko reče o vsem ljudstvu. Iz obilnosti srca se glasijo usta, in kjer ni čednih pesmi, tam tudi prebivati ni veselo.« Hvaležna sem, ker je pesem tista, ki nas druži.

Zelo radi tudi ustvarjamo, kaj zaigramo in smo aktivni v cerkvi – z možem rada pomagava in sodelujeva. V okviru župnije in zakonskih skupin organiziramo kakšne dogodke, jaz rada sodelujem pri molitvenih urah, Igor pa rad fotografira. Tudi Lana, Mija in Eva že pridno sodelujejo. Vse tri pojejo pri otroškem cerkvenem zboru, Lana in Mija pa že tudi kdaj kaj prebereta.

Vesela in hvaležna sva, da naju je Bog poklical na svojo pot; hvaležna, da naju uči in naju spreminja. Naučila sva se, da je v življenju treba ljubiti, vztrajati, verovati, upati, moliti, se zahvaljevati, izražati svoja čustva ter svoja bremena izročati Bogu v zakramentu spovedi.

Vsak dan morava sprejeti vsak svoj križ in biti hvaležna, da nisva sama, ko ga nosiva. Da nama Jezus pomaga nositi najin križ in da je On že vse pretrpel za nas. Zato imamo tudi mi v Njem moč, da pretrpimo marsikaj in da v tem trpljenju zrastemo, se utrdimo ter postanemo radostni pričevalci in nosilci miru.

Kot drugi posamezniki, zakonci in družine, smo tudi mi šli že skozi veliko preizkušenj. Najbolj sta nas zaznamovali dve. Prva je bila bolezen najine prve deklice Lane, ki je kmalu po rojstvu drugorojenke Mije zbolela za hudo pljučnico. Njeno življenje je viselo na nitki in je bilo takrat izmoljeno s pomočjo karizmatične molitvene skupine. Bog je res velik in dela čudeže. Ta prva večja preizkušnja je postavila temelje najinega odnosa, v katerega sva po tem dogodku skupaj povabila Jezusa, brez katerega bi ne zmogla skozi viharje življenja.

Naslednja večja preizkušnja pa je bila bolezen najine četrte deklice Zale, ki so ji pričele razpadati mišice. V času te preizkušnje sva ugotovila, kako pomembna je družina in kaj pomeni, če smo razbiti in ne moremo biti skupaj, saj smo bili cel mesec ločeni. Postavila je temelje naše družine, saj sva se zavedla, da je družina Cerkev v malem in da morava skrbeti za dober odnos med nama, saj tako najbolje poskrbiva za dobro počutje in odnose med vsemi nami.

Vse fotografije: arhiv družine Dečman

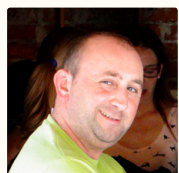
Salezijanci, zaposleni in sodelavci Zavoda Marianum Veržej

PETER PUČNIK SDB
DIREKTOR

MARKO SUHOVERTNIK SDB
NAMESTNIK DIREKTORJA

PRIMOŽ KOROŠEC SDB
VODJA MARIJANIŠČA

MARKO ŠTAJNER
VODJA PENZIONA
MAVRICA

IVAN KUCHAR
VODJA ROKODELSKEGA
CENTRA

KLAUDIJA ŠTAJNER
RAČUNOVODKINJA

ANGELCA FEKONJA
KUCHARICA

Vaša družina je vpeta v delovanje društva Družina in Življenje. Kje ste se spoznali s tem gibanjem, kaj vam pomeni in kako načrpano »moč« iz te povezave prenašate v vsakdanje okolje?

Društvo Družina in življenje ima pomembno mesto v življenju naše družine. Prvič sva se srečala z njim leta 2009, ko sva se udeležila uvodnega vikend seminarja za zakonske pare. Malo po rojstvu druge deklice smo imeli v Slomškovi rojstni hiši predstavitev društva Družina in Življenje, katere gosta sta bila Vilma in Dani Siter. Takrat smo ustanovili kar dve zakonski skupini. Že sedem let sva člana Dižve zakonske skupine, sva tudi voditeljski in pričevalski par. Rada se udeležuje vikend seminarjev za zakonske pare, brez tedna za družine v Veržaju pa si niti ne moremo več predstavljati poletja. Doživljati Božjo bližino, črpati moč pri Njem, ki je naša pot, resnica in življenje, je privilegij. Načrpano moč prenašava v vsakdanje okolje tako, da sva se pripravljena spreminjati, kot želi Bog in da sva pripravljena zanj marsikaj narediti in se tudi marsičemu odpovedati. Jn 2,5 v Svetem pismu pravi: »Kar koli vam reče, storite.«

Kdaj in kako ste spoznali našo ustanovo? Kako se počutite pri nas in kaj bi nam položili na srce?

Marijanišče v Veržaju sva prvič spoznala leta 2011, ko sva prišla na teden za družine, ki ga organizira društvo Družina in življenje. Tisto leto zaradi bolezni nismo mogli priti za cel teden, ampak samo za en dan. Pa je bilo to dovolj, saj smo od takrat dalje redni obiskovalci Marijanišča. Pri vas se počutimo kot doma, saj se vsi v Marijanišču trudite, da se gostje počutijo sprejete in zaželeni. Pripravite zelo dobro hrano in ostajate vedri kljub obilici dela.

Zelo nam je všeč, da imate svojo kapelo, kjer se radi udeležujemo sv. maš. Poiščemo lahko tudi duhovnika, ki je na razpolago za razgovor in spoved. K vam pa se radi vračamo tudi zato, ker lepo skrbite za Marijanišče, ga imate radi in se trudite za napredek. Želiva si, da bi čim več družin prihajalo k vam in da bi zahrepenele po odnosih, ki bogatijo.

V čem vidite glavno nalogo pri vzgoji mladih, naj si bo v družini ali v družbi, da bodo še ohranjali vrednote, ki nam jih podarja Bog?

Poglavitno vlogo pri vzgoji mladih predstavlja v družini predvsem odnos med zakoncema, v družbi pa odprtost, pristnost in sprejemanje sebe in drugih.

V Svetem pismu piše: »Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe!« Pa imamo res radi sami sebe? Ali res poznamo sebe – tisto dobro v nas, kar je dar Boga, našega Stvarnika? Naloga vsakega posameznika je, da

išče, ohranja in pogloblja živi odnos z Jezusom, saj lahko le tako dobimo milost spoznanja samega sebe skozi Božje oči. Ko gremo skozi proces očiščevanja, nam je dano videti, slišati in čutiti vedno več in vedno bolj intenzivno.

Samo z Božjo pomočjo lahko objamemo otroka v sebi, pozdravimo svoje rane, predelamo svoja čustva, spoznamo svoje talente in pričnemo imeti radi sami sebe. Imeti radi tisto, kar smo in ne tisto, kar bi si želeli biti, saj je to le iluzija. Samo tako smo pripravljeni sprejeti, da nismo popolni in da se nam niti ni treba truditi, da bi bili. Vse to v zavedanju, da nas je Bog ustvaril natančno takšne, kakršne si nas je zamislil in da smo takšni kot smo ravno pravnjki.

Šele takrat, ko začnemo sprejemati sami sebe, lahko pričnemo res sprejemati in imeti radi svojega zakonca, otroke ter druge. Pri tem je pomembno seveda tudi, da midva skrbiva za skupno povezanost z Bogom – da skupaj moliva in drug drugemu ter Njemu zaupava svoje radosti, hrepenenja, težave. Vse to zato, da sva pripravljena iti z Njim skozi preizkušnje, kajti v Bogu je moč in rešenje. Močna sva namreč ravno toliko, kolikor sva pripravljena svojo nemoč prinašati pred Gospoda in mu jo izročati.

Ves ta proces pa opazujejo najini otroci in za zdravje otroka je odločilna moč ljubezni med staršema. Bila sva blagoslovljena z otroki in s tem sva dobila tudi pomembno nalogo. Potrebno je, da se zavedava, da so otroci dar in da so nama zaupani, ker nama Bog zaupa, da jih bova vzgajala za samostojnost v veri, upanju, ljubezni, sprejemanju, odpuščanju ... Otroci morajo videti, da sva včasih tudi midva nemočna in da iščeva pomoč, varstvo in vodstvo pri Bogu. Samo tako se bodo lahko tudi sami naučili sprejemati svojo nemoč, žalost, jezo, sram, strah in vse to predajati Bogu. Začutiti morajo ljubezen, ki povezuje in napolnjuje naju. Videti morajo, da se imava rada, da se spoštujeva, da sva hvaležna drug za drugega in da sva hvaležna zanje. Podobne stvari morajo otroci videti tudi pri katehetu, duhovniku in ostalih ljudeh.

Je pa res, da je težko biti resničen, ker je to naporno in tvegano. A je to edina pot, ki je pravilna in osvobajajoča. Kajti »On osvobaja in rešuje, dela znamenja in čudeže na nebu in na zemlji« (Dan 6,28). ✝

Salezijanci smo hvaležni zaposlenim in sodelavcem za nesebično delo, ki našo ustanovo spreminjajo v dom za vse obiskovalce in goste. S skupnimi močmi se bomo še naprej trudili za domačnost, kvaliteto programov in dobro počutje vseh, ki se ustavljate pri nas.

BERNARDA
ŽARKOVIČ
KUCHARICA

URŠKA AMBROŽ
LONČARKA

ANDREJ KOTORŠČAK
HIŠNIK

SLAVICA ČUK
ČISTILKA

VIDA MUŽINIČ
POMOČ PRI RAZVOJU IN
POSPEŠEVANJU TURIZMA

TATJANA RAUTER
POMOČ PRI ORGANIZACIJI
KULTURNIH DEJAVNOSTI

BREDA LAŠIČ
POMOČ V MUZEJIH,
GALERIJAH IN ARHIVIH

5.-7. 5. 2017 | V Veržaju so se zbrali starši bivših in sedanjih dijakov Gimnazije Želimlje, ki jih je spremljal ravnatelj Doma Janeza Boska Peter Končan.

7. 5. 2017 | V gasilskem domu v Bunčanih so v sklopu občinskega praznika Veržaj pripravili tradicionalno kulinarčno razstavo.

12.-14. 5. 2017 | Družine bivših dijakov Gimnazije Želimlje so se poglobljali v temo bližine: bližina v vzgoji, bližina med zakoncema in bližina z Bogom.

17.-19. 5. 2017 | 7. razredi OŠ Šempeter pri Novi Gorici so na tehničnih dnevih v naši ustanovi okušali prleško gostoljubnost in rokodelsko dediščino Pomurja.

19. 5. 2017 | LAS Prlekija so obiskali predstavniki lokalnih akcijskih skupin s Češke. Ogledali so si tudi naš Center DUO kot primer uspešnega projekta.

19.-21. 5. 2017 | Zavod Živi na polno je s programom Svobodna – skoči v polnost pod sterho naše hiše ponovno zbral skupino udeleženk.

20. 5. 2017 | Center DUO je z lončarskim vretenom sodeloval na tehničnem dnevu v parku Tivoli v Ljubljani, ki ga je organiziral ČŠOD.

20.-21. 5. 2017 | Vigilio ob prazniku Marije Pomognice je vodil salezijanec Gašper Otrin, procesijo in romarski shod pa dr. Alojzij Slavko Snoj.

28. 5. 2017 | V župniji Veržej so obhajali praznik prvega svetega obhajila, pri katerem je sedem prvo-obhajancev prvič prejelo Jezusa pod podobo kruha.

15. 6. 2017 | Animatorjem škofijske gimnazije Antoma Martina Slomška, ki so gostovali pri nas, je večer popestrila Nastja Fekonja – Migam s srcem.

24. 6. 2017 | Skupina čistilk in krasilk ter ključarji iz župnije Cerknica so se na letnem izletu ustavili v naši ustanovi in si med drugim ogledali sonaravni vrt.

24. 6. 2017 | Tudi čistilke in krasilke verženske župnijske cerkve so se podale na svoj letni izlet. Obiskale so Svete Višarje in tamkajšnje kraje.

»Rada delam z mladimi«

Predstavljamo vam Bernardo Žižek, ki redno sodeluje z Rokodelskim centrom DUO, saj poleg svojih izdelkov, ki jih predstavlja in prodaja v naši rokodelski trgovini, izvaja tudi delavnice za vse več šol, ki prihajajo k nam na tehnične dneve. Bernarda Žižek prihaja iz družine Jakobovih, iz Lipovec, ki so znani po svoji tradiciji pletenja izdelkov iz slame.

BERNARDA ŽIŽEK Z MAMO IN BRATOM. VSI OHRANJAJO DRUŽINSKO TRADICIJO PLETENJA IZ SLAME IN JO PRENAŠAJO NA MLAJŠI ROD.

Kje ste spoznali in se naučili rokodelske dejavnosti, s katero se ukvarjate?

Pletenja iz slame sem se naučila doma, pri svojih starših. Dejavnost je nekako prišla v našo družino po naključju. Moj oče je bil invalid in zdravniki so mu priporočili, da bi se ukvarjal z izdelavo ročnih izdelkov. Osnove pletenja iz slame ga je takrat priučila ena od tet. Od takrat smo pletli vsi v družini – oče, mama in mi, otroci. V družini smo bil štiri otroci in vsi, razen brata, ki je žal umrl, prenašamo znanje naprej svojim potomcem, sedaj že vnukom. Lahko rečem, da je slama in pletenje iz slame del naše družinske tradicije.

Kdaj in kako ste spoznali Marijanišče in sedanji Zavod Marianum Veržej?

Z Marijaniščem smo bili povezani že od samega začetka, saj je bil naš stric Avguštin Jakob salezijanski duhovnik, mama je še vedno vključena v molitveno skupino in tako smo že ves čas bili tesno povezani z aktivnostmi Marijanišča.

Rokodelsko smo se še bolj povezali z vzpostavitvijo Rokodelskega centra DUO Veržej. Ko se je center vzpostavljal, smo preko centra predstavljali in prodajali svoje izdelke – seveda so naši izdelki še sedaj v tej trgovini – predvsem pa preko različnih delavnic začeli tudi prenašati znanje in spretnosti pletenja iz slame našim najmlajšim in drugim skupinam.

Kako doživljate mlade na delavnicah, s katerimi delite svoje znanje?

Z mladimi zelo rada delam – lepo mi je predvsem, ker z veseljem sprejemajo znanje, ki ga dajem. Na tak način podoživljam svoje veselje mladih dni, ko sem se tudi sam z iskro v očeh učila pletenja iz slame. Še posebej mi je v veselje, ko skupaj uspemo narediti izdelek in so mladi zadovoljni in ponosni, ko ga uspešno končajo. Cilj delavnic je, da spoznajo rokodelsko delo in znajo izdelke rokodelcev tako še bolj ceniti.

Kakšen je vaš pogled na rokodelstvo v Pomurju in Sloveniji?

V zadnjem času se pojavlja veliko novih rokodelcev, tudi mladih. Verjetno tudi zaradi tega, ker je večja brezposelnost in si na tak način želijo izboljšati trenutno socialno-finančno stanje. Tukaj vidim predvsem izziv tudi nas, starejših rokodelcev, da bi se znali približati mladim in skupaj z našim tradicionalnim znanjem in njihovimi sodobnimi pogledi narediti nove izdelke, ki bi bili tržno zanimivi. Z veseljem pa jim pomagamo tudi s svojimi izkušnjami in nasveti.

Lahko rečem, da se tudi sicer povpraševanje po izdelkih domače obrti in predvsem iz naravnih materialov povečuje. Je pa res, da smo se tudi rokodelci prilagodili v izdelavi izdelkov – spominke in praholovce so zamenjali izdelki, ki imajo dodano vrednost v uporabnosti.

Pogovarjal se je Ivan Kuhar

»Z zanimanjem smo si ogledali razstavo in kupili spominek.«

To je le en zapis mlade obiskovalke od mnogih, ki jih najdemo v knjigi spominov Rokodelskega centra DUO Veržej. Veseli smo, da se v tej enoti prepletajo rokodelska stroka s kulturnimi dejavnostmi, izobraževanje z vzgojo in povezovanje lokalnega prebivalstva s širno Slovenijo.

9. razstava slovenskih jaslic, otroških jaslic in jaslic Marije Bizjak

2. december 2016 – 2. februar 2017

1. samostojna slikarska razstava Marije Zver

6. februar – 30. marec 2017

9. razstava pirhov slovenskih pokrajin in križevega pota

7. april – 2. maj 2017

Razstava ročnih del

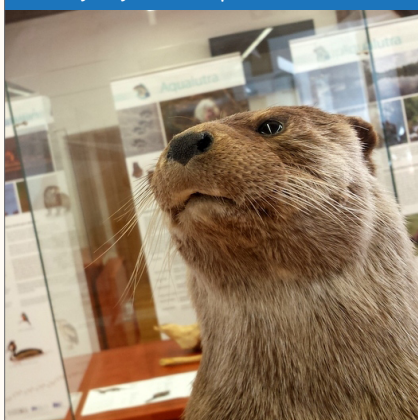
4. maj – 3. junij 2017

Aquaviva – Živa voda od biodiverzitete do pipe

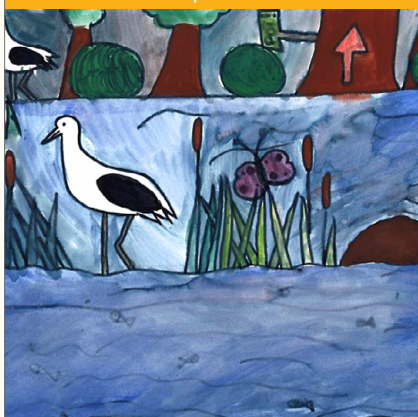
Aqualutra – Vidra kraljica voda (LUTRA)

6. junij – 15. september 2017

Literarni natečaj BioBlitz – 24-ur z reko Muro

1. – 15. september 2017

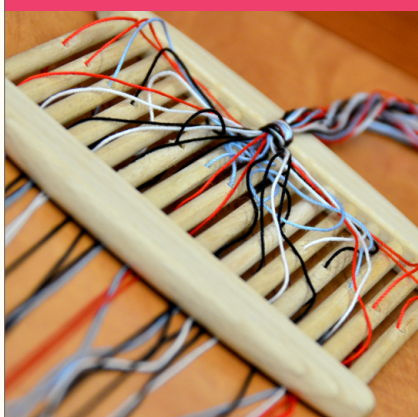
Fotografska razstava Ti, ki si Življenje samo

11. julij – 11. september 2017

Razstava Rokodelskega centra Rogatec

24. september – 24. november 2017

Naša ekskurzija se je končala, zato bi se vam radi iskreno zahvalili za vso vašo gostoljubnost in prijaznost, ki smo jo bili deležni, tako pri delavnici kot tudi pri bivanju. Od vas smo odšli polni pozitivnih vtisov. Pohvala gre celotnemu kolektivu! V upanju, da se še kdaj srečamo, vas lepo pozdravljamo.

ZALA IN OSTALI DIJAKI 4.A GIMNAZIJE
NOVO MESTO, 24. 9. 2017

Članice in člani Tretje Univerze Murska Sobota smo obiskali vaš Center domače obrti in smo navdušeni nad energijo, ki jo izžareva! Razstavljeni izdelki so prekrasni! Čestitamo!

18. 9. 2017

Zares lepo, vse obdelano s srcem in duhovno miselnostjo, povezano z naravo in življenjskim sobivanjem! Želiva vam še obilo uspehov pri novih stvareh in odkrivanjih našega vsakdana. Čudovito. Pozdrav z Gorenjske.

ZAKONCA VIDIC

Čestitam za čudovito razstavo in za ohranjanje naših izročil.

MARJAN PODOBNIK Z DRUŽINO, 1. 8. 2017

Lepo, da še ohranjate stare stvari, da mladi vidijo, kako se je včasih živelo. Hvala za vaš trud.

LEONIDA IN IVAN ŠLAG

Z zanimanjem smo si ogledali razstavo in kupili spominek.

TEJA MESARIČ, 13. 7. 2017

Zasavke na dopustu v Termah smo si z zanimanjem ogledali celo vašo hišo. Zelo lepo!

NEVENKA, MARJANA, IDA, BOŽA, JELKA,
4. 6. 2017

Članice Društva kmetec Križevci-Veržej smo zelo navdušene nad videnim na razstavi vaših spretnih rok. Le tako naprej. Dobile smo kar nekaj idej tudi za naše delo. Čestitamo.

30. 5. 2017

Združeni v razstavi. Kreativno delo otrok, odraslih in starejših ljudi. Vedno dobimo zamisli, da tudi sami poskusimo kakšno novo tehniko.

ANA IN BOGDAN MUŽINA, 1. 5. 2017

Čestitam organizatorjem razstave pirhov slovenskih pokrajin.

MILFELNER RUDI (LET. 1921), ROJAK IZ VERŽEJA,
17. 4. 2017

Ogledal sem si razstavo pirhov. Čudovito, lepo, samo še premalo je iz širše Slovenije.

JOŽE ZORC, 8. 4. 2017

Sind sehr nett empfangen werden. Sehr bemüht für Touristen und gute Auskunft. Interessant und Empfehlenswert.

FAM. PLOCHL (FRANZ, INGRID, VERENA UND SABINE), BEZ. AMSTETTEN

25. 6.–1. 5. 2017 | Letošnji Frančiškov tabor v Trio kampu, ki so se ga udeležili mladi in otroci iz Veržeja in Slovenske Bistrice, je predstavil lik svete Elizabete.

30. 6.–7. 7. 2017 | Tradicionalni Oratorij za družine je tudi letos napolnil Marijanišče s številnimi družinami, veliko veselja, pesmi in smeja.

2. 7. 2017 | V župniji Veržej so obhajali skupno praznovanje letošnjih zakoncev jubilarov in srebrno mašo župnika Jožeta Brečka.

10. 7. 2017 | V Ekomuzeju je gostovala razstava Zavoda Živim Ti, ki si življenje samo. Fotografije prikazujejo lepoto življenja, starševstva in družine.

12.–16. 7. 2017 | Skupnost Emanuel je pri nas pripravila počitnice s temo Čar preprostega življenja, ki se jih je udeležilo 28 družin s skupno 64 otroki.

16.–20. 7. 2017 | Otroci so na ustvarjalnem kampu na zabaven način oblikovali lončarske izdelke, spoprijeli pa so se tudi s filcanjem in ličkanjem.

Naravna gradiva na otip

Rokodelska učna delavnica z lončarskim ateljem je tudi letos gostila lepo število organiziranih skupin, ki so v svoj program vključili dejavnost v rokodelskih delavnicah. S svojimi rokami so otipali in oblikovali naravna gradiva (glino, šibje, slamo, ličkanje). Nasmeh se je razlezel na njihove obraze, ko je med njihovimi rokami luč sveta ugledal prvi izdelek.

16.-22. 7. 2017 | Leto se je obrnilo in tudi letos so teden vročega poletja pri nas preživali varovanci Zveze Sonček VDC Maribor.

17.-22. 7. 2017 | Počitnic družin Kolpingovega združenja se je udeležila tudi švicarska družina s pravim alpskim rogom, ki je razveseljeval mlado in staro.

22.-26. 7. 2017 | Počitnice za svoje člane je v naši ustanovi pripravil Zavod *Iskreni.net*, ki se prednostno zavzema za družine in njihov obstanek v družbi.

24.-29. 7. 2017 | Župnijski oratorij je obiskovalo več kot 60 otrok iz Veržaja in drugih krajev Pomurja, ki so s pomočjo animatorjev spoznavali mamo Marijo.

28. 7. - 11. 8. 2017 | Dve skupini društva *Družina in življenje* sta do zadnjega kotička napolnili Marijanišče in tu preživali dva duhovno poglobljena tedna.

11.-12. 8. 2017 | Ministranti župnij Vojnik, Vita-nje, Črešnjice in Gornji Grad so na »mini počitnicah« spoznavali prleške kraje in njihovo ponudbo.

14. 1. DTV Partizan Ormož
25. 1. Vzgojiteljice Vrtca Ormož
21. 2. OŠ Središče ob Dravi
13. 3. LAS delavnica
6. 4. Pokrajinski arhiv Maribor
7. 4. Vzgojiteljice vrtca Šempeter
13. 4. OŠ Cvetka Golarja
25. 4. Gimnazija Želimlje
29. 4. Zavod Logarica, Brezovica
4. 5. Zavod Antona Martina Slomška - OŠ Montessori
12. 5. OŠ Kranjska Gora
- 17.-18. 5. OŠ Šempeter pri Novi Gorici
19. 5. OŠ Rodica Domžale
19. 5. LAS Češka
25. 5. OŠ Brestanica
25. 5. Vrtec Mala Nedelja
26. 5. OŠ Majšperk
- 29.-31. 5. Gimnazija Bežigrad
5. 6. Vrtec Ljutomer
6. 6. Turistično društvo Mala Nedelja
8. 6. OŠ Blanca
9. 6. OŠ Mokronog
9. 6. OŠ Žiri
10. 6. Rokodelski center Moravče
13. 6. OŠ Rogaška Slatina
13. 6. Gimnazija Ormož
14. 6. OŠ Horjul
14. 6. OŠ Cven
15. 6. OŠ Ormož
15. 6. Vrtec Križevci pri Ljutomeru
16. 6. OŠ Olge Meglič Ptuj
17. 6. OŠ Tone Pavček Mirna Peč
20. 6. OŠ Velenje
28. 8. Strokovni delavci OŠ Horjul
7. 9. Gimnazija Želimlje
14. 9. OŠ Log
20. 9. Gimnazija Novo mesto
20. 9. Gimnazija Vič
21. 9. OŠ Brinje Grosuplje
26. 9. Gimnazija Vič
26. 9. OŠ Pišce
27. 9. OŠPP Dečkova - Center Janeza Levca Ljubljana
28. 9. OŠ Rovte
30. 9. OŠ Gorica Velenje
2. 10. OŠ Alojzija Šuštarja
3. 10. OŠ Velenje
4. 10. Gimnazija Idrija
5. 10. OŠ Križevci
5. 10. OŠ Medvode
11. 10. SŠC Velenje
12. 10. OŠ Dragomelj
21. 10. OŠ Črnomelj
27. 10. OŠ Danile Kumer Ljubljana

Sodelovanje ni samoumevno

Zavod Marianum Veržej v času uresničevanja strategije za obdobje 2014–2020, ki smo jo na lokalni ravni tudi sami aktivno sooblikovali, v letu 2017 začnemo izvajati operacije in projekte, za katere verjamemo, da bodo imeli številne pozitivne učinke na življenje tukajšnjih prebivalcev ter na goste in obiskovalce, ki prihajajo v naš dom.

DON BOSCO
Jugendhilfe Weltweit

marianum®

Interreg
SLOVENIJA – HRVAŠKA
Evropska unija | Evropski sklad za regionalni razvoj

Leto 2017 bomo zaključili s poročilom projekta **SONA-RAVNI VRT**, ki je s pomočjo namenske donacije salezijske ustanove *Vereinigung Don Bosco Werk – Jugendhilfe Weltweit* iz Švice in z lastnim vložkom zaposlenih in sodelavcev Zavoda Marianum Veržej omogočil, da je okolica Marijanišča dobila privlačno podobo, hkrati pa na gredicah razvaja obiskovalce z okusnimi, zdravimi in sladkimi dobrinami matere narave. Ko bodo vsa zasajena drevesa razbohotila svoje krošnje, bo vrt prav prijetna senca in prostor za druženje najrazličnejših skupin.

Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja: Evropa investira v podeželje

K temu bo pripomogla tudi nadgradnja vrta, ki se uresničuje skozi uspešno pridobljeno operacijo na 1. Javnem pozivu LAS Prlekija, Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja, REKREATIVNO IN DRUŽABNO NA PROSTEM, z akronimom **GREMO ŠPORTAT**, ki sta ga v skupnem partnerstvu prijavila Občina Veržej in Zavod Marianum Veržej.

V sklopu istega razpisa se je v enoti Centra DUO s septembrom začela izvajati operacija **PRLEŠKI LONČAR**, kjer v projektnem partnerstvu z Lončarstvom Žuman iz Ljutomera skušamo aktualizirati poklic lončarja, razviti nove izdelke, ki bi bili tržno zanimivi za sodobnega kupca, predvsem pa v lokalno okolje prinesli nova znanja in spretnosti oblikovanja gline na različne ciljne skupine – tako otroke v šolah, turiste in obiskovalce, kakor tudi potencialne mlade lončarje in tiste, ki se z oblikovanjem gline na kakršen koli način že ukvarjajo.

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI SKLAD ZA
REGIONALNI RAZVOJ
NALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST

2. Javni poziv LAS Prlekija, ki je sofinanciran iz Evropskega sklada za regionalni razvoj, je v našo hišo prinesel prav tako dva projekta: **Plavčkova dežela** in **Panonsko sadje**.

PLAVČKOVA DEŽELA predstavlja zagon izobraževalnega turizma v naši občini. Pestro paleto partnerstva v operaciji predstavljajo poleg prijavitelja, Zavoda Marianum Veržej, še Občina Veržej, Osnovna šola Veržej in Kulturno društvo Slavka Osterca Veržej. Glavni cilji operacije so izdelati krovno turistično zgodbo, jo nadgraditi v blagovno znamko in predvsem povezati akterje v občini, ki ponujajo izobraževalno-turistične programe. Prepričani smo, da bo Plavčkova dežela zelo razgibala delovanje, ne le na občinski ravni pač pa tudi širše.

Z delno izobraževalnimi vsebinami, predvsem iz področja zdravega načina življenja in pomembnosti uživanja lokalnega sadja, se vključujemo tudi v projekt **PANONSKO SADJE**, katerega nosilec in prijavitelj je sicer Malus, d.o.o. iz Vučje vasi.

Največji in tudi finančno najtežji projekt, ki smo ga začeli izvajati s 1. septembrom 2017, je projekt, pridobljen na programu sodelovanja **INTERREG Slovenija-Hrvaška (SI-HR)**, ki ga podpirata Evropska unija in Evropski sklad za regionalni razvoj in smo ga skupaj s partnerji poimenovali **ZELENO ŽELIMO**. Zeleni turizem je tisto, kar si vsi želimo, zeleno usmerjeno gospodarstvo, ki ne obremenjuje naravnih danosti in nas usmerja k trajnostni rabi okolja, v katerem živimo. Rokodelstvo je v osnovi zeleno – tradicionalni rokodelci uporabljajo za izdelavo svojih izdelkov lokalne, naravne materiale, sodobni rokodelci pa se nemalo krat lotevajo izdelovanja izdelkov iz tako imenovane ponovne uporabe, oz. redizajna, ki iz sicer odpadnih, a še uporabnih materialov izdelajo nove izdelke. A ne le rokodelstvo, tudi turizem je lahko še kako trajnostno in zeleno usmerjen. Na področju naše občine in širše regije se tega še kako dobro zavedamo, zato smo s pobudo Občine Veržej, ki je sicer v projektu pridruženi partner, z veseljem pristopili k projektu Zeleno želimo, katerega vodilni partner je Kmetijsko gozdarski zavod Murska Sobota.

Pripravil Ivan Kuhar

Predstavitveni paviljon za rokodelstvo je nova investicijska pridobitev v sklopu projekta **Zeleno želimo**, ki je našla prostor v kampu ob Marijanišču in je vpisano v seznam Registra nepremične kulturne dediščine, pri Ministrstvu za kulturo RS. S takšnimi investicijami želimo aktualizirati in pomembno vplivati na prepoznavnost in vključevanje snovne in nesnovne dediščine v turistične produkte.

Eden izmed pomembnejših ciljev projekta **Prleški lončar** je, da mladim približamo poklic lončarja in jim preko različnih delavnic prikažemo tradicionalna in sodobna znanja obdelave gline.

11.–14. 8. 2017 | Družine iz vseh koncev Slovenije so svoj duhovni in telesni oddih preživele z dr. Stankom Gerjoljem ob temah gestalt pedagogike.

14.–23. 8. 2017 | Socialna akademija je pri nas organizirala mednarodno poletno šolo na temo tržne ekonomije in etičnega vodenja.

19.–28. 8. 2017 | Tango počitnic in mednarodnega festivala tanga se je udeležilo več kot 100 navdušencev tega plesa z vsega sveta.

27.–29. 8. 2017 | Na razstavnem prostoru LAS Prlekija na sejmu AGRA v Gornji Radgoni je sodelovala tudi lončarska delavnica našega rokodelskega centra.

27. 8. 2017 | Na obisku in ogledu rokodelskega centra DUO ter sonaravnega vrta se je ustavil avtobus obiskovalcev iz Čabra v hrvaškem Gorskem Kotorju.

27. 8. 2017 | Župljani Veržeja so z novim župnikom Jožetom Pozdercem tradicionalno poromali na Ptujsko goro, popoldne pa so obiskali še Sevnico.

2. 9. 2017 | Romarji župnije Teharje so se na romanju ustavili tudi v naši ustanovi. Spremljala sta jih župnik Miha Herman in salezijanec dr. Miran Sajovic.

3.-5. 9. 2017 | Salezijanska mladinska pastoralna je na letnem načrtovanju svojih dejavnosti zbrala salezijance, ki delujejo v Sloveniji in po svetu.

5. 9. 2017 | Novi ravnatelj Jože Pozderec je izpovedal vero in tako postal pravno močni predstavnik salezijske skupnosti v Veržej.

9. 9. 2017 | Člani FS Leščeček po nastopu na prireditvi *Ribe in žganci*, ki ga je na dvorišču Marijanišča organiziralo Turistično društvo Veržej.

20. 9. 2017 | Ocenjevalna komisija Društva za promocijo in zaščito prleških dobrot je ocenjevala proizvode 10 proizvajalcev prleške tunke in mesa iz zaseke.

22. 9. 2017 | Sonaravni vrt v Zavodu Marianum in lončarsko delavnico Centra DUO so obiskali člani Zeliščarskega društva Ginko iz Celja.

Hišna imena v Pomjanu

Pozno pomladi je v lončarsko delavnico Centra DUO Veržej priromalo naročilo za izdelavo glinenih tabel s starimi hišnimi imeni neke do tedaj nam neznane primorske vasice Pomjan. Seveda smo se lončarka Urša in sodelavci Rokodelskega centra DUO razveselili novega dela, ob tem pa si lomili jezike ob prebiranju čudnih imen: *Pr Tonina Mežnarja*, *Pr Vanake Minke Šavrinke*, *Torkola*, *Pr Vika* in še približno 45 drugih.

POMJAN JE NAJVIŠJE LEŽEČA VAS ŠAVRINSKEGA GRIČEVJA (342 M). IME NAJ BI DOBILA PO NASADIH JABOLK (POMI), KI SO NEKOČ PREKRIVALI OKOLICO ZDAJŠNJE VASI.

Po prvih poskusih smo se najprej lotili priprave gline in izdelave črk za izrez. Sledila je izdelava tabel, ročni izrez črk za vsa imena ter pritrdjevanje iz gline izrezanih črk na table. Sledilo je sušenje tabel, ki smo jih obtežili, da se ob krčenju gline niso zvijale. Po dobrem mesecu je sledilo pečenje tabel v lončarski peči in končno zaščitni premaz z lanenim oljem.

Prišel je težko pričakovan septembrski dan, ko je Marko previdno kot jajčka odpeljal poln avto tabel na Primorsko. Pomjan je najvišje ležeča vas Šavrinskega gričevja (342 m). Ime naj bi dobila po nasadih jabolk (pomi), ki so nekoč prekrivali okolico zdajšnje vasi.

Pobudnica ideje in glavna koordinatorka Stanka je takoj sklicala nekaj okoliških vaščanov, ki so si ogledali in ocenili izdelane table. Tudi lončarki Urši, ki je nestrpno pričakovala prvi odziv, se je odvalil kamen od srca, da se je vse dobro izteklo.

Sledilo je prijazno povabilo domačinov Pomjana Centru DUO, naj si pridemo ogledat rezultat dela, ko bodo table pritrdili na svoje domove. In tako smo se oblačnega in

deževnega oktobrskega dne Ivan, Urša in Marko odpovedali na delovni izlet v vasico Pomjan, ki odslej nosi tudi pečat Rokodelskega centra DUO Veržej. Stanka in domačini so nas gostoljubno sprejeli, nas pogostili in odprli svoje domove.

Ogledali smo si tudi nastajajoči etnološki muzej, kjer zbirajo pristno gradivo svoje vasi. Tudi sami smo se s ponosom sprehodili po strnjeni vasi, s katere hiš in ulic prijazno pozdravljajo domača hišna imena.

Presenetilo nas je, kako se v skoraj izumrlo vasico z nekaj več kot 200 prebivalci vrača življenje. Prizadevni domačini so se kljub različnim mnenjem in pogledom povezali in obudili pristno vaško idilo. Nekoč podirajoče se gospodarske objekte obnavljajo za turistične nastanitve, predvsem pa obujajo družbeno življenje vaščanov. Rezultat tega prizadevanja so tudi table starih hišnih imen iz naše lončarske delavnice, ki krasijo to vasico.

Zato smo veseli, da smo lahko vstavili kamenček v mozaik zgodbe idilične šavrinske vasi, s katero bomo tudi v prihodnje še sodelovali in v katero se bomo gotovo še vrnili.

Okna z železnimi križi

Salezijanska založba Salve je izdala spomine salezijanskega duhovnika Jožeta Pušnika, ki je bil med drugim tudi župnik v Veržehu in je tu leta 1988 umrl. V knjigi z naslovom *Okna z železnimi križi* opisuje svoja povojna leta, ki jih je po krivici preživel v zaporih. Svoje spomine na zapor, ki pa ga ni prav nič zamoril, je napisal prav v Veržehu malo pred svojo smrtjo.

Spomine pišejo navadno veliki ljudje: državniki, politiki, pisatelji, umetniki. Mali ljudje, med katerimi sem tudi jaz, svojih spominov navadno ne zapuščajo. Zakaj sem se torej v zadnjih dneh svojega življenja spustil v to, da opišem, kar je že vse neke daleč, kar sem doživljal v letih 1949–1953 v zaporih in delovnem taborišču? Pred mano je le še malo dni življenja. V letih, kot sem sedaj jaz, moram resno računati, da ni daleč dan, »ko me pokliče Gospod – pravični sodnik ...«

Mladi rod mojih sorodnikov in znancev se bo tedaj še bolj kot kdaj prej vpraševal, kaj je zakrivil njihov stric, kakšen 'hudo-delec' je bil, da se je moral kar štiri leta pokoriti v zaporu. Tudi mladi sobratje salezijanci si morda postavijo in si bodo morda še bolj postavljali vprašanje, kako to, da so bili nekateri njihovi starejši sobratje kar dolga leta v zaporih in da je zanje nekako veljalo: »Med hudodelce je bil prištet.« Ti spomini naj bi to vsaj malo pojasnili. Sedaj so se časi že tako odmaknili od tistih težkih povojnih let, razmere so se že tako spremenile, da si mladi rod skoraj ne more predstavljati, kaj vse se je dogajalo med vojno od leta 1941 do 1945 in prav tako tudi še po njej. Koliko strašnih krivic in hudodelstev se je zgodilo tudi v naši ubogi slovenski domovini! Vse to je še za zdaj 'tabu' – o tem se še šepetaje ne sme govoriti in še manj pisati. Najbrž še ne bo kmalu prišel čas, ko se bo vse to moglo in smelo nepristransko preiskati, pokazati na krivce in odgovorne ljudi in bo zgodovina mogla izreči pravično sodbo.

Neizmerno je bilo trpljenje, ogromno nedolžnih žrtev, ki so obmolknile za vedno. Če na vse to mislim, se mi skoraj ne zdi vredno, da bi govoril o tem, kar sem doživel v štirih letih zapora. To je samo droben kamenček v ogromnem mozaiku trpljenja, zla in krivic, ki so se zgodile. Pa tudi neznameniten kamenček ima svoj pomen in vrednost v celotnem sestavu slike.

Od tedaj, ko se je vse to dogajalo, kar bom pripovedoval, bo kmalu 40 let. V tako dolgi dobi človeku marsikaj izpade iz spomina. Tako je tudi seveda pri meni. Izginila so zlasti imena nekaterih ljudi, ki sem jih takrat srečeval in hranim še danes nanje lepe pa tudi manj lepe spomine.

Vendar pa mi je ta doba iz vsega mojega življenja ostala še v najbolj živem spominu. Vtisi so bili tako močni, da so se kar nekako zajedli v podzavest. Še sedaj se v sanjah večkrat znajdem v zaporih ali srečujem znane obraze iz tistih časov. Ko se prebudim, si rečem:

»Hvala Bogu, da so tisti časi izginili in da so to le sanje ...« Potem pa še pomolim za tiste, ki so sedaj že v večnosti. Niso pa bile sanje, kar sem doživljal v tistih letih zapora, čeprav je bilo vse tako nesmiselno, kot so večkrat sanje. Kar bom pripovedoval, ne bo nič izmišljenega ali sfantaziranega, ampak trda in resnična dejstva iz tistih dni. Kar bom pisal, bodo samo zunanji dogodki, tega, kar se dogaja v takih okoliščinah v človekovi duševnosti, beseda ne more opisati.

Pravijo, da čas zdravi vse rane. Tudi jaz ne pišem teh spominov iz kake maščevalnosti. Ljudem, ki so mi storili krivico, sem že odpustil in vsak večer, preden zaspim, še ponavljam: »Ljubi

SLEZIJSKI DUHOVNIK JOŽE PUŠNIK

Bog, ti meni vse odpusti, tudi jaz vsem odpuščam.« Če bi danes srečal katerega tistih ljudi, ki so mi povzročili toliko težkih dni, pa bi kateri rekel: »Zmotili smo se ... oprosti,« bi mu mirno podal roko in dejal: »Motiti se je človeško, tudi vi ste bili žrtve razmer. Pozabimo!« Če bi koga obtoževal, bi bil to režim, ki si je privzel nečloveške Stalinske metode ravnanja z njegovimi državljani in ni ravnal z njimi nič boljše kot prej fašisti in nacisti.

Tudi Spomini bodo pokazali, kako je oblast, ki se je prej širokoustila, da se bojuje za svobodo, za pravice človeka, vse te ideale poteptala in pravico naredila svojo sužnjo. Stari Rimljani so Pravico upodabljali kot boginjo, ki ima zavezane oči. S tem so hoteli povedati, da je pravica nepristranska in da ji gre samo za resnico. Tudi v času 'ljudske oblasti' je imela pravica oči zavezane, za svojo sužnjo so jo naredili tisti, ki so se polastili oblasti in so jo hoteli za vsako ceno obdržati. Kot pri vsaki diktaturi in strahovladi je zato toliko ljudi po nedolžnem trpelo in umrlo ...

Iz uvodnega poglavja avtorja Jožeta Pušnika

Duhovnik Jože Pušnik je bil znan kot zelo umirjen človek, trezen v presojanju, previden pri izrekanju sodb in prej zadržan kot prehitel v sprejemanju odločitev. Člani župnijskih skupnosti, kjer je deloval, so ga ohranili v spominu kot zrelega, modrega, umirjenega, rahločutnega in dobrohotnega duhovnika. V dolgih letih delovanja s kandidati, novinci in mladimi salezijanci se je izkazal kot razumevajoč in potrpežljiv vzgojitelj. Ljudem je zaupal in je razumel kot svojo prvo nalogo, da si je pridobil njihovo zaupanje. Kot duhovnik v župnijah je veliko pozornosti in časa namenjal pripravi in izvajanju kateheze, zakramentalnemu življenju in širjenju pobožnosti do Marije Pomočnice. »Množične vernosti, kot je bila nekoč, danes ni več. Veliko bolj pa se v mnogih prebujajo osebna vernost; v teh raste tudi verska zavest. Prihodnost Cerkve je v vzgoji za osebno vernost, zakramentalno življenje ter povezanost vernih v cerkvenih občestvih,« je dejal kot zlatomašnik leta 1983. V njegovih besedah in ravnanju ni bilo najti sledu sovraštva ali želje po maščevanju.

Iz spremne študije dr. Bogdana Kolarja

Vendar, ali imajo ti duhovniški spomini kako aktualno sporočilo za naš čas? Prepričan sem, da morejo pripomoči k očiščenju gnojnih ran slovenskega narodovega telesa. Še danes lebdi v slovenski podzavesti občutek, da je rdeča peterokraka zvezda v glavi ter udbaško obsojanje in zastraševanje brez osnov civilizacije slovenski narod pahnila v izgubo narodovega spomina. Pušnikovi spomini, oplemeniteni s štirimi desetletji življenjske modrosti, prežeti s sočutjem, tudi po nadaljnjih treh desetletjih namreč še vedno budijo v nekaterih upor in strah. Iz teh vrst naj bi izšli t. i. »narodni heroji«?! Resnica, posiljena z ideologijo, terorjem, ustrahovanjem in lažjo, še danes ne sme položiti na mizo slovenskega naroda vseh svojih kart, saj je potem takoj obtožena, da hoče prevrednotiti zgodovino.

Iz uvodne besede dr. Franca Maršiča

24. 9. 2017 | Že šestič je ob farnem žegnanju v Veržehu potekal Miholov sejem z bogatim duhovnim, sejemskim, kulturnim in družabnim programom.

6.-7. 10. 2017 | Kovačičeva dvorana se je napolnila s sodelavci Karitas na seminarju pod geslom *Kje sem doma? Odnosi in stiske, ki nam zaprejo Dom*.

6.-8. 10. 2017 | Pod vodstvom mag. Silve Božinove so se udeležence v prijetnem duhovnem ozračju prepustile Božjim navdihom in ustvarjale svete podobe.

6.-8. 10. 2017 | Zavod Živi na polno je že tretjič pripravil duhovno in družabno srečanje za ženske na temo *Svobodna ... skoči v polnost!*

10. 10. 2017 | Zavod Marianum je gostil mednarodno konferenco *You In Herit project*. Partnerji so razpravljali o pilotnih ukrepih in razvoju akcijskih načrtov.

16. 10. 2017 | Pri nas so se mudili člani kolegija Doma starejših občanov Radenci (DOSOR) in pobilje spoznali delovanje naše ustanove.

17. 10. 2017 | Na letnem druženju s pogostitvijo so se v Kovačičevi dvorani Zavoda Marianum Veržej zbrali člani Društva upokojencev Veržej.

20.-22. 10. 2017 | Cerkevni pevski zbor iz Slovenskih Konjic si je med pevsko-duhovnim vikendom privoščil tudi razvajanje v lončarski delavnici Centra DUO.

27.-29. 10. 2017 | Zakonska skupina z lga je tudi letos preživela konec tedna na duhovno-družabnem srečanju v naši ustanovi.

30. 10. - 2. 11. 2017 | V jesenskih počitnicah je naša hiša pokala po šivih od veselja in življenja. Po don Boskovi tradiciji ni manjkal niti pečen kostanj.

3.-5. 11. 2017 | Družine iz kranjskih župnij so v Marijanišču preživele pester duhovni konec tedna z obilo dodatkov, kot so veseli večeri, delavnice in druženje.

11. 11. 2017 | Hodnik Zavoda Marianum krasi nova fotografska razstava. V čudoviti svet narave nas popeljejo izbrane fotografije Marjane Perkovič iz Kranja.

Vabljeni v letu 2018

19.-21. januar 2018

Vikend za ženske

Zavod Živi na polno pripravlja sklop srečanj za ženske. Vabljenе vse ženske, ne glede na status in starost, da dajo priložnost Bogu in stopijo na pot svobode.

26.-28. januar 2018

Pevski vikend za mlade pevce

Intenzivni pevski konec tedna za osnovnošolce, ki prepevajo v otroški zborih. Naučili se bomo nekaj novih pesmi in jih tudi posneli.

2.-4. februar 2018

Na deželi je lepo!

Duhovno družabni konec tedna za družine, ki se preživljajo s kmetijskimi dejavnostmi. Obilo duhovnega, družabnega in tudi strokovnega programa.

16.-18. februar 2018

Vikend za ženske

Zavod Živi na polno pripravlja sklop srečanj za ženske. Vabljenе vse ženske, ne glede na status in starost, da dajo priložnost Bogu in stopijo na pot svobode.

23.-25. februar 2018

Duhovni vikend za družine

Duhovno-družabno srečanje v salezijanskem duhu.

24. februar 2016

Srečanje animatorjev oratorija

Predstavitve gradiv za poletni oratorij ob 9.00.

25.-27. februar 2018

Duhovne vaje za ministrante in ministrantke

Duhovno-družabni dnevi za vse, ki med letom pridno ministrirajo ob Gospodovem oltarju.

28. februar-2. marec 2018

Duhovne vaje za birmance

Duhovno-družabno srečanje za osnovnošolce, ki se pripravljajo na prejem zakramenta svete birme.

23. marec 2018 ob 11.00

Odprtje razstave pirhov in velikonočnih iger

Puščenjakova dvorana Centra DUO bo že 10. gostila razstavo pirhov slovenskih pokrajin in vsega, kar je povezano s starimi družabnimi igrami ob Veliki noči.

23.-25. marec 2018

Vikend za ženske

Zavod Živi na polno pripravlja sklop srečanj za ženske. Vabljenе vse ženske, ne glede na status in starost, da dajo priložnost Bogu in stopijo na pot svobode.

20.-22. april 2018

Duhovni vikend za družine

Duhovno-družabno srečanje v salezijanskem duhu.

4. maj 2018

Odprtje razstave čipk in ročnih del

V Puščenjakovi dvorani Centra DUO bodo svoje ustvarjnine predstavile pomurske klekljarice in članice Društva upokojencev Veržej.

5. maj 2018

Srečanje družin prvoobhajancev

Srečanje družin, katerih otroci se pripravljajo na prejem prvega svetega obhajila. Zanimiva tema za starše in pestra duhovno-družabna priprava za otroke.

18.-20. maj 2018

Vikend za ženske

Zavod Živi na polno pripravlja sklop srečanj za ženske. Vabljenе vse ženske, ne glede na status in starost, da dajo priložnost Bogu in stopijo na pot svobode.

19. maj 2018

Vigilija ob prazniku Marije Pomočnice

Ob 20.00 sveta maša v Kovačičevi dvorani Marijanišča, po sveti maši procesija z lučkami in milostnim kipom v župnijsko cerkev.

20. maj 2018

Romarski shod ob prazniku Marije Pomočnice

Ob 14.00 molitvena ura za duhovne poklice v župnijski cerkvi. Ob 15.00 slovesna procesija z milostnim kipom, nato sveta maša na dvorišču Marijanišča, ji jo bo vodil glavni urednik Radia Ognjišče msgr. Franci Trstenjak.

6.-13. julij 2018

Oratorij za družine

Oratorijski teden za družine, poln duhovnosti, počitniškega živčava, ustvarjanja in odkrivanja novih krajev.

15.-13. julij 2018

Ustvarjalni kamp

Družabno-doživljajski kamp za osnovnošolce, ki bodo spoznavali rokodelsko dediščino in preživeli del počitnic v medsebojnem druženju v zemljankah in Trio kampu.

23.-28. julij 2018

Župnijski oratorij

Poletni počitniški program za otroke in mlade. ki bodo ob oratorijskem programu spoznali severnoameriške Indijance in misijonsko delo Friderika Ireneja Barage.

10.-13. avgust 2018

Duhovne vaje z g. Gerjoljem za družine

Tradicionalne duhovne vaje za družine in zakonce na osnovi geštalt pedagogike in s programom za otroke.

30. september 2018

Miholovo in Miholov sejem

Župnijsko žegnanje in rokodelski sejem z bogatim sejemske, kulturnim in družabnim programom.

12.-14. oktober 2018

Tečaj pisanja ikon

Srečanje s svetom umetnosti vzhodnih Cerkva pod vodstvom mag. Silve Božinove, kjer boste spoznali zgodovino in umetnost svetih podob in napisali svojo ikono.

Datumi in dogodki so informativni. Organizatorji si pridružujejo pravico do sprememb. Spremljajte nas na www.marianum.si ali prislusnite obvestilom na Radiu Ognjišče.

Radio Ognjišče - za male in velike!

Otroške oddaje v etru

Bim-bam-bom: Otroški zvonček, ki starše in otroke pospremi v vrtec ali šolo. Od ponedeljka do petka ob 7.10.

Sobotna iskrica: Zanimivi gostje, dobra glasba in klepet z najmlajšimi. Vsaka sobota ob 9.00.

ZAVOD MARIANUM VERŽEJ
Puščenjakova ulica 1 ≈ 9241 Veržej
tel. 02 588 90 60 ≈ www.marianum.si

DOM 105 Bilten Zavoda Marianum Veržej 2017 je brezplačen za prijatelje, goste in obiskovalce Zavoda in njegovih programov. ISSN C507-6749. Izdal Zavod Marianum Veržej. Pripravil in uredil Marko Suhoveršnik. Fotografije iz arhiva Zavoda Marianum Veržej. Oblikovanje Bos&Graf. Naklada 1.250 izvodov. Organizacija tiska Salve d. o. o., Ljubljana, december 2017. Tiskano v Sloveniji.